

Sygn. akt I CSK 501/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku S. F.

przy uczestnictwie Miasta W., [...] Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej "[...]"
w W., I. F., K. Z. i A. O.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2019 r.,
na skutek skarg kasacyjnych uczestnika Miasta W. i uczestnika [...] Spółdzielni
Budowlano-Mieszkaniowej „[...]” w W. od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 9 stycznia 2018 r., sygn. akt XXVII Ca [...],

odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

W sprawie wniesiono dwie skargi kasacyjne.

Uczestnik postępowania – [...] W. i uczestniczka postępowania – [...] Spółdzielnia Budowlano-Mieszkaniowa „[...]” w W. zarzucili zaskarżonemu wyrokowi Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 stycznia 2018 r. naruszenie art. 172 § 1 k.c. w zw. z art. 7 k.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie skutkujące uznaniem, że J. F. nabyła przez zasiedzenie w dniu 27 lutego 2004 r. własność nieruchomości składającej się z działek ewidencyjnych z obrębu [...] o numerach [...]/2 o powierzchni 105 m² i [...]/4 o powierzchni 7 m² położonych w W. przy ul. M. [...].

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnicy uzasadnili jej oczywistą zasadność z powodu zarzucanego naruszenia art. 172 § 1 k.c. w zw. z art. 7 k.c. W ocenie skarżących naruszenie to przejawia się wadliwym przyjęciem, że po stronie matki wnioskodawcy – J. F. występowała dobra wiara w chwili objęcia spornej nieruchomości w posiadanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze Sądu Najwyższego zostało wyjaśnione, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) wiąże się z ewidentną i widoczną na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań. Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom (zob. postanowienia Sądu

Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2018 r., I CSK 707/17 i z dnia 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2013 r., II CSK 437/12 i z dnia 29 maja 2018 r., I CSK 42/18). Przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. dotyczy bowiem sytuacji, w której zarzucane naruszenie spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2018 r., IV CSK 599/17).

Skarżący nie przedstawili przekonujących argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Artykuł 7 k.c. ustanawia domniemanie dobrej wiary, tj. takiego stanu świadomości danej osoby w odniesieniu do oznaczonych doniosłych prawnie przesłanek, który - choć błędny - jest przez prawo w niektórych przypadkach respektowany na korzyść tej osoby, dlatego że znajduje on usprawiedliwienie w okolicznościach konkretnego przypadku. Domniemanie to może być obalone przez przeciwnika w sporze, ale to czy do tego doszło, wymaga każdorazowo oceny przeprowadzonej przy uwzględnieniu okoliczności konkretnego przypadku (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2016 r., III CZP 86/16). Ocena dokonana w tym względzie przez Sąd Okręgowy mieści się w granicach możliwej wykładni art. 172 k.c. w zw. z art. 7 k.c.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania poza tym pośrednio zmierza do podważenia oceny dowodów dokonanej przez Sąd Okręgowy, co nie może odnieść skutku na etapie postępowania kasacyjnego ze względu na treść art. 398³ § 3 k.p.c. i art. 398¹³ § 2 in fine k.p.c. (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2018 r., II CSK 708/17).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania.